

כ"ה באלול תשפ"א, 25.8.2021

גיליון מס' 773

פרשת כי תבוא

יש דברים נסתרים, לא נבין לא נדע...

מאת אלעד אדר, שדה אליהו

על סיפה של שנה נוספת, זמן טוב להסתכל לאחור ולנסות לעשות סדר בדברים. אבל אני מוצא שכבר תקופה לא קצרה, כל מה שמחוץ לד' האמות של הבית הפרטי שלי, נראה חסר הגיון וחסר שליטה. בעולם משתולל נגיף מתעתע, במדינה לא מצליחים להגיע ליציבות שלטונית ובקיבוץ מדברים על "שינויים מבניים", שגם אותם קשה לנחש ולהבין. איך יתמודד האדם עם מצבים כאלה, מצבים של חוסר וודאות ושל חוסר הבנה?

פסוק אחד בפרשתנו, מלמד אותנו משהו חשוב מאוד על המצב הנוכחי, על אף שגם בו רב הנסתר על הנגלה: "ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה" (דברים כג', ט). ממש ברגע האחרון של תקופת המדבר, רגע לפני הכניסה לארץ, וכבר בסיכום הנאום הארוך והמפורט של משה, שמדריך את ישראל לקראת החיים בארץ ישראל, מכניס משה את ישראל לברית בפרשות ניצבים - האזינו, לפני פטירתו בפרשת וזאת הברכה. כפתיחה לברית זו, מופיע הפסוק שלנו.

מה הפסוק בעצם אומר?

זה לא מובן מאלי, שאדם יבין. לכל בני האדם לב, עיניים ואזניים, אבל לא תמיד הם מצליחים לקלוט את המציאות הנכונה. ומה עושה את השינוי? מה פוקח את סגור הלב, קורע את הערפל ומצליל את האוזניים?

נראה שפשט הפסוקים שם את הדגש על המילים "עד היום הזה". מה זה היום הזה? היום הזה הוא הכניסה לארץ. סוף הדרך. עכשיו, מתוך הפרספקטיבה השלימה של התהליך, ניתן להבין את כל הפרטים שהיו בו. אולי גם אנחנו פשוט נמצאים בדרך. הקב"ה לוקח אותנו מנק' אחת לנק' אחרת, ועד שלא נבוא למקום החדש, לא נוכל להבין לשם מה באו עלינו כל התהפוכות האלה.

רש"י מביא את מאמר חז"ל "ולא נתן ה' לכם לב לדעת שאין אדם עומד על סוף דעתו של רבו וחכמת משנתו עד ארבעים שנה", כאילו אומר, זה עניין של זמן. לוקח זמן, ונסיון וטעויות עד שלאט לאט ההכרה מתפתחת, והתמונה מתחילה להתבהר. הרבה מחוסר ההבנה שלנו בקשר למציאות הנוכחית, נובע מכך שאנחנו פשוט לא רגילים אליה. משהו בעולם השתנה, ויקח זמן עד שההבנות יתחילו לחלחל לתודעה, ונוכל לתקן את המציאות, ולפעול נכון בתוכה.

עד כאן המפתח הוא פשוט סבלנות. אנחנו בדרך, יש תשובות, אבל הן עוד לא הגיעו.

את המהפכה, עושה לנו ר' חזקיה בן מנוח, החזקוני, ב-3 מילים קטנות: "עד היום הזה - ויום זה בכלל". עד עכשיו לא הבנתם? גם עכשיו אתם עדיין לא מבינים! האדם אף פעם לא באמת מבין. יש לנו לב, ואנחנו מנסים

להשתמש בו ברגישות ולהקשיב לכיוונים אליהם הוא לוקח אותנו, אבל אנחנו לא באמת יודעים. יש לנו עיניים, ואנחנו מנסים לאסוף מידע ולנתח אותו על מנת שנקבל את ההחלטות הנכונות, אבל המידע שאנחנו רואים הוא חלקי ומעוות. יש לנו אוזניים להקשיב ולשמוע את הקולות והרעיונות השונים, אבל איך נדע למי להקשיב?

אנחנו לא מבינים היום מה קורה, וגם בעתיד לא נבין. אז איך נדע?

”וּשְׁמַרְתֶּם אֶת דְּבַר הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁפְּלוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן” (דברים כט', ח). זה סוף הפרשה.

בעזרת ה', נתחזק בתקופה המבלבלת הזו בחיזוק יסודות האמונה. האמונה שלעשות מעשה טוב, זה עושה טוב. האמונה שהתורה שלנו, היא הנצח שלנו, והאמונה, שיש בורא לעולם, ששומר עלינו, וישמור עלינו גם בעתיד.

שנה טובה ומבורכת, לקהילות, לעם ישראל ולכל העולם.

אלעד אדר, נשוי ב"ה לאסנת, ואב ל 6 נשמות יקרות. חבר קיבוץ שדה אליהו. מטפל בלוגותרפיה ובשיטת NLP

דף פרשת שבוע של הקיבוץ הדתי מופיע באתר הקיבוץ הדתי: www.kdati.org.il
כדי לקבל את הדף כל שבוע בדואר אלקטרוני, יש לשלוח הודעה אל: webmaster@kdati.org.il
ולרשום [subscribe](#) בשורת הנושא. כדי להפסיק, יש לכתוב [unsubscribe](#) בשורת הנושא.
תגובות למאמרים וכן הצעות לכתוב מאמרים, יש לשלוח אל: amudim@kdati.org.il